

निर्मातृनक्षत्राणां ह । प्रवेति । प्रुवाणि सृष्टुं च प्रसिद्धानि वरुणः शतमं स्वाती प्रसिद्धा वसुः धनिष्ठा अर्कहस्ता पुष्यस एषु भेषु गृहनिर्माणं सत् शुभफल-
दम् । यदाह गगः “तुत्तरेऽपि च रोहिण्यां पुष्ये मैत्रेः १७ करद्वये ११।१४। धनिष्ठाद्वितये पौष्णे २७ गृहकारणः प्रशस्तते” अत्र वाक्ये नृगानभिधानेऽपि तदुक्तिर्महेश्वरपाश्यालोचनेन “प्रारब्धो भवनस्य वार-
ण २४ मृदु १४।१७।५।२७ स्वात्यर्क १२ पुष्यध्रुवै ४।१२।७।२६। वसुक्षेत्रे २२ युतैरिति” अथ स्रुतिकागृहनिर्माणे वि-
शेषमाह स्रुतीगेहमिति । अदित्यां पुनर्वसौ स्रुति-
कागृहनिर्माणं शस्तम् । तत्रेति तत्र स्रुतिकागृहे हरि
भविष्यभयोः अवस्थाभिजितोर्नक्षत्रयोः प्रवेशः शस्तः ।
उक्तं च श्रौपतिना “पुनर्वसौ च स्रुतिकागृहस्य निर्मितिः शुभा । विरश्चिषिष्णुभान्तरे प्रवेशनं
हितं भवेत्” इति । तदेतदुद्वाङ्मन्यतिरिक्तवर्णालि-
कपरम् यदाह लङ्गः “पुनर्वसौ नृपादीनां क-
र्त्तव्यं स्रुतिकागृहम् । अवस्थाभिजितोर्मध्ये प्रवेशं
तत्र कारयेदिति” आशयकत्वे तु अवस्थाभिजितोर्ह-
र्त्तस्तदुदयो वा याज्ञः इत्यर्थः । ब्राह्मणस्य तु प्रा-
युक्तनक्षत्रेष्वेव स्रुतिकागृहनिर्माणप्रवेशौ । तत्र स्रुति-
कागृहं नैर्ऋत्यां कार्यं यदाह हज्जयगिरः “ऐन्द्रां
तु विक्रयस्थानमानेयां पचनालयः । वारुण्यां भो-
जनगृहं नैर्ऋत्यां स्रुतिकागृहम् । यास्यायां गयन-
स्थानं वायव्यां पशुमन्दिरम् । कौवेर्यां तु धनस्थान-
मैशान्यां देवतालयः” इति । “स्रुतिभास्करे गगः
“वारोऽनुकूले राशौ तु दिने दोषविषर्जिते । सातकुल-
दिशि प्रोक्तं स्रुतिकाभवनं बुधैरिति” कालनियम उक्तो
रत्नकोशे “वासस्तप्रसवे मासि कुर्याच्चैव विशेषतः ।
तद्वत् प्रसवकाले स्यादिति शास्त्रेषु निश्चयः” इति । वराहे-
णात्वानेकनक्षत्राणामभिधानं कृतं यथा “हस्तादित्यशश-
ङ्गतिष्यपवनप्राज्ये शमिस्तोत्तराचिन्ताश्विनवषेषु वृश्चिक-
वटौ हित्वा विरिक्तौ तथौ । शुक्राचार्यशमैश्चरश्चश-
थिनां वारोऽनुकूले विधौ सङ्घिर्वैश्वसि स्रुतिकागृह-
विधिः क्षेमङ्करः कीर्त्यते” इति । वैश्वसि चतुर्थे स्थाने
सङ्घिः शुभपक्षः । स्रुतिकागृहप्रवेशे कालविशेषमाह
उद्योतिर्वैश्वसिः “यथातः संप्रवक्ष्यामि स्रुतिकागारवेश-
नम् । मासि तु नवमे प्राप्ते पूर्वपक्षे शुभे दिने । प्रस्रुति-
सम्भवे काले सद्य एव प्रवेशयेदिति” पूर्वपक्षे शुक्र-

पक्षे । प्रवेशे नक्षत्रादीन्याह गगः “रोहिण्यैन्द्रवपौ-
ष्णेषु स्वातीवारुणयोरपि । पुष्ये पुनर्वसौ हस्तधनिष्ठा-
तुत्तरेऽपि च । “मैत्रेयाद्रे तथाश्विन्यां स्रुतिकागार-
वेशनम्” । “सर्वे शुभपक्षाः केन्द्रे पापाश्च त्रिषडायगाः ।
शुभांश्च शुभसन्दृष्टे स्रुतिकागारवेशनमिति” । प्राग-
भिहितानां सौरचान्द्रमासानां प्रकारान्तरेणैकशक्यतां
शार्दूलविक्रीडितेनाह । कैश्चिदिति पूर्वदिग्द्वारवशेनै-
कशक्यता उक्ता इदानीमेतादृशमुच्यते मेघसंस्थे रवौ
मघौ चैत्रेमासि गेहं प्रारब्धं शुभं स्यात् । तथा ह-
प्रस्थे सूर्ये ज्येष्ठे मासि, कर्कटस्थे ज्येष्ठे शुचायाषाढे, सिंह-
गतेर्ज्येष्ठे भाद्रपदे मासि, चटे तुलास्थे रवौ आश्वयुजि
आश्विनमासि । अत्रौ वृश्चिकस्थे ज्येष्ठे कार्तिके मासि ।
वृगे मकरस्थे ज्येष्ठे पौषे मासि, नक्षत्रवटे मकरकुम्भस्थे ज्येष्ठे
माघे मासि प्रारब्धं गृहं शुभं स्यात् इत्यर्थः इति कै-
श्चिन्निरुदितम् । अस्यायमाशयः । मीनचापेत्या-
दिना द्विखभावराशयो निषिद्धाः शोको धान्यामित्या-
दिना च कियन्तश्चान्द्रा अपि मासा निषिद्धाः । अतो-
ऽन्ये सौराचान्द्रा वा विहितान्तेषामयमेव एकया-
क्यताप्रकारः । मेघस्थे रवौ चैत्रेऽपि गृहं शुभम् ।
यस्तु चैत्रोनिषिद्धः स मीनार्कविषयः । हृषभस्थे रवौ
ज्येष्ठेऽपि शुभम् । वैशाखस्तु विहितएवास्ति ज्येष्ठो
निषिद्धः स मिथुनार्कविषयः । कर्कटस्थे सूर्ये आषाढे-
ऽपि शुभं आषाढनिषेधस्तु मिथुनार्कविषयः । सिंह-
गते सूर्ये भाद्रपदेऽपि शुभम् । आश्वयुजे चैत्रे स्यात्
विहितत्वादेव शुभः । यस्तु भाद्रपदनिषेधः स कन्यार्क-
विषयः । तुलागते सूर्ये आश्विनेऽपि शुभम् । यस्तु
निषेधः । स कन्यार्कपरः । वृश्चिकस्थे सूर्ये कार्तिकेऽपि
शुभं स्यात् निषेधविषयं स्वयमेव वक्ष्यति । मार्गशीर्षे
विहित एव । मकरस्थे सूर्ये पौषे शुभं धनुरर्क
साहित्ये सोऽप्यशुभः । मकरकुम्भस्थे सूर्ये माघेऽपि शुभं
निषेधस्तु धनुरर्कविषयः । अत एव “पौषफाल्गुनवै-
शाखमाघमाघणकार्तिकाः । मासाः स्युर्दृष्टनिर्माणे
उत्तारोग्यशुभप्रदाः” इति नारदयाक्यम् “मासि तपस्ते
तपसि माघे नभसि त्वि । ज्येष्ठे च वृहनिर्माणं
उत्तपोत्तमप्रदम्” इति वसिष्ठवाक्यं च आश्विनकार्तिक
माघमासानां शुभत्वप्रतिपादकं तुलावृश्चिकमकरकुम्भा-
र्कविषयं मीनार्कराहित्यप्राशस्त्यपरं च वचनान्तरबो-
धितो निषेधः प्रायुक्तविषय एव । फाल्गुनस्य शुभत्व